
CEREMONIJALNY (6) *ai*

Prawdopodobnie oba e jasne (tak w ceremonija); -a- (5), -ã- (1); -a- CzechRozm, WujNT (2), SkarKaz; -a- : -ã- NiemObr (1 : 1).

sg f G ceremonijaln(e)j (1). ◇ pl N subst ceremonijaln(e) (1). ◇ G ceremonijalnych (2). ◇ I m ceremonijalnymi (1). ◇ L ceremonijalnych (1).

Sł stp brak, Cn s.v. agenda, Linde XVII – XVIII w.

Przymiotnik od „ceremonija”: mający charakter ceremonii, uroczysty, obrzędowy [obrzędkowy, obrzędkom służący – cerimonialis Cn] (6) : Tá zaś náuká nowego tego przymierza/ [...] miałto też zwierzchowney służby Bożey ceremoniałney/ wnątrzną duchowną [...] záleca CzechRozm 111v; WujNT 533; iż wstáwy zakonne v Moyzełzá ná troię fię dzieliły. Iedny ceremoniałne/ ktorých było bárzo wiele SkarKaz 311a.

Wyrażenie: »ceremonijalne zabobony, zabawki« [szyk 1 : 1] (1 : 1): Otoż mamy sumnę podánia Apoštołskiego/ który fię nie báwił/ ceremoniałnymi zabobony/ ále prawdziwą náuką NiemObr 77, 9.

Szereg: »ceremonijalny i sądowy« (1): Páweł mowi: [...] sftáliście fię sługámi sprüfungliwóści. K temu w wyfwobodzeniu od iármá ceremoniałnych y sądowych przykazań zakonu stárego WujNT 661.

Synonim: uroczysty.